

man kunde undvære de Indtægter, som Staten kan regne med paa Grundlag af denne Lov. Selv ud fra disse udelukkende finansielle Synspunkter, som jeg mener bør anlægges paa denne Lov i Øjeblikket, mener jeg dog, at der er Dele af den, som jeg ikke vil kunne forsvare at foreslaa fornyet. Der er saadanne Pletter paa den, som jeg mener, man bør fjerne, og saa lade den øvrige Del af Loven bestaa, indtil man faar Tid og Lejlighed til en nærmere Behandling af Spørgsmaalet.

Lovforslaget fremsættes derfor under den Form, at jeg har borttaget Forhøjelserne paa de Grupper af Varer, som jeg mener, det er ganske særlig urimeligt og uheldigt at have disse forhøjede Toldsatser paa. Jeg gaar ud fra, at alle ærede Medlemmer er klar over, hvilke Grupper det er, hvor Toldforhøjelsen umiddelbart melder sig til Bortfald. Det er Grupperne tørrede Frugter og Krydderier, Varer, som direkte og umiddelbart indgaar i det normale Husholdningsforbrug, og det er først og fremmest nødvendigt at aflaste dette Forbrug for de forhøjede Toldsatser, der her er Tale om.

Der er fra forskellige Sider rettet Henvendelser til Ministeriet i Anledning af den bestaaende Lovs Skæbne. Grosserer-Societetet har saaledes anmodet mig om at arbejde for, at de forhøjede Toldsatser paa tørrede Frugter kunde forsvinde, idet det ansaa dem for at være generende for Handelslivet og Forbrugslivet i Danmark. Jeg er altsaa i det heldige Tilfælde ved dette Lovforslag at kunne imødekomme Grosserer-Societetets Anmodning.

Der er dernæst rettet Henvendelse til mig fra Industriraadet. Det har fremsat Ønsker af forskellig Art vedrørende Toldsatserne i den eksisterende Lov dels om Udvidelser eller Ændringer i de forskellige Satser, dels om nye Varers Inddragning under Satserne i denne Lov. Jeg har maattet sige til Industriraadet, som jeg vil sige her, at jeg tror ikke, Tidspunktet er til at forsøge en Detailbehandling af dette Spørgsmaal. Jeg har selv overordentlig stor Lyst til at prøve paa at gennemgaa alle disse Satser og ændre dem i den ene eller den anden Retning, saaledes at de maaske passede bedre til hinanden, dels flytte noget af det helt væk, dels flytte andre Ting over i andre Paragraffer, eller hvad der nu kan være Tale om. Men jeg gaar ud fra, at Rigsdagen ikke paa dette Tidspunkt er indstillet paa at foretage en Detailbehandling

af Toldspørgsmaal. Det er erfaringsmæssigt noget, der er vanskeligt at have med at gøre, og jeg tror, det vil være klogest baade for dem, der ønsker den ene, og dem, der ønsker den anden Forandring i det, der her bliver Tale om at bibeholde, at sige: I Øjeblikket lader det sig ikke gøre at gaa ind paa det, det maa vi udskyde til den første Lejlighed, hvor vi kan tage Realitetsspørgsmaalene op. Jeg skal senere gøre nogle Bemærkninger om Ministeriets Hensigter i saa Henseende. Jeg har altsaa maattet svare Industriraadet, at det, saa vidt jeg kunde se, ikke var muligt i Øjeblikket at forsøge paa en Detailbehandling af de forskellige Toldsatser i denne Lov; enten maatte man lade Satserne bestaa, som de var, eller ogsaa maatte man lade dem bortfalde gruppevis. Det er altsaa den Vej, jeg har valgt, idet jeg lader de Grupper, hvor jeg mener, det er særlig nødvendigt, bortfalde, medens jeg lader de andre Grupper bestaa uforandrede til senere Behandling.

Lovforslaget forelægges altsaa i den Skikkelse, at det fornyer de Toldsatser, som Loven af 1. Februar 1924 indførte, undtagen for de to Hovedgrupper: tørrede Frugter og Krydderier. Paa et Punkt er der dog foretaget en anden Ændring, idet Frugtmos er udgaaet af en af Positionerne, da den Toldforhøjelse for Frugtmos, som blev indsat i Loven af 1. Februar 1924, netop stod i nøje Forbindelse med Toldsatserne paa tørrede Frugter.

I Lovforslagets § 2 er det fastsat, at den Afgift, der ydes af Tobak, som avles her i Landet, forhøjes til 1 Kr. pr. kg. Afgiften for denne Tobak har hidtil været 50 Ø. pr. kg, og før Loven af 1. Februar 1924 var Tolden paa Raatobak 1 Kr. pr. kg, saaledes at der var en Begunstigelse for Tobaksdyrkere her i Landet paa 50 Ø. pr. kg. Loven af 1. Februar 1924 forhøjede Tolden paa Raatobak til 2 Kr. pr. kg, og der vilde altsaa, hvis man lod den gamle Afgift paa dansk Tobak blive staaende, blive en Begunstigelse af 1 Kr. 50 Ø. pr. kg. Jeg har anset dette for at være urimeligt, og det tror jeg ogsaa falder i Traad med de Synspunkter, der var raadende for den daværende Finansminister ved Lovens Fremsættelse, idet man gik ud fra, at der i Lovens Løbetid, som var begrænset til Udgangen af Juni Maaned i Aar, kun vilde blive Tale om Tobakshøsten i 1923, og for denne Høsts Vedkommende vilde man ikke forandre Afgiftsatserne; men allerede den Gang var man klar over, at hvis der skulde komme en